

къвъ характеръ: външнитъ изрази, действия, дори телесни положения сж еднакви. Напр. при нечакана голъма опасностъ, уплахата, паниката, защитата взематъ почти еднакъвъ изразъ у всички, както еднакво ще се изрази и внезапния дилириумъ при стихийна радостъ или скърбъ.

Има голъмо разнообразие и много категории въ човѣшкитъ инстинкти, при все че всичкитъ се явяватъ като голъма, проста, *праволинейна* сила, ясно очертана, слѣпа, цѣляща непоколебимо и непосредствено задоволяването на дадена жизнена нужда. Като основни, неизмѣнни, универсални инстинкти могатъ да се отбележатъ следнитъ:

1. *Инстинктъ за задоволяване на глада.* Неизкоренимъ и прѣвъ двигателъ на живота и който повелява на човѣка отъ всичкитъ времена и мѣста да не се спира предъ нищо за удовлетворението му. Така моралнитъ повеления често губятъ своята стойностъ и биватъ отхвърляни, което ще става до тогава, до като не се реализира нормалното задоволяване у всички на неотменимитъ изисквания на човѣшката природа.

Гладътъ освенъ своитъ груби форми, когато истински може да носи това име, притежава и рафинирани такива, и тамъ сжществуватъ неизброими степени. Наклоността къмъ много, излишно или рафинирано хранене създаватъ дисхармонични социални положения, които често ставатъ тягостни и пълни съ опасности.

2. *Любовенъ инстинктъ.* Правилно е да се употребява този изразъ на мѣсто израза *половъ инстинктъ*. Този последниятъ е специфична